

Warszawa, dnia 12 maja 2010 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO ANALIZ I DOKUMENTACJI

Informacje na temat rynku hurtowego we Włoszech

Zarządzanie rynkami jest regulowane przez ustawodawstwo ogólnokrajowe i regionalne, jak również przez szczegółowe „Regulaminy Rynku”. Ogólnie rzecz biorąc, rynki hurtowe, które są zaliczane do usług publicznych świadczonych przez władze lokalne, są regulowane przez ustawę nr 125 z dnia 25 marca 1959 r. i kolejne akty prawne, w tym rozporządzenie ministerialne dotyczące owoców i warzyw z dnia 10 kwietnia 1970 r.

Po uchwaleniu ustawy nr 125/1959, sprawa rynków hurtowych została przekazana do regionów dekretemi Prezydenta Republiki nr 7 i nr 616 z 1972 r. Zadania regulacyjne i programowe zostały przekazane do regionów, natomiast gminy zachowały funkcje administracyjne, odnoszące się do infrastruktury i zarządzania.

Decentralizacja kompetencji w zakresie rynków doprowadziła do powstania licznych regionalnych przepisów prawnych, które znacznie różnią się od siebie, nawet w odniesieniu do samej definicji rynku hurtowego, klasyfikacji typów rynków, specyfikacji sprzedawanych produktów oraz wykazu świadczonych usług.

Zasady funkcjonowania rynków, ze szczególnym uwzględnieniem godzin otwarcia, sprzątnia, organizacji recepcji, procedury wydawania koncesji dla sklepów i parkingów itp., są ustalone w przepisach przyjętych przez organy założycielskie danego rynku, z uwzględnieniem krajowych i regionalnych ustaw dotyczących tego sektora.

W połowie lat 80. rozpoczął się w sektorze rynku hurtowego proces głębokiej modernizacji, w celu racjonalizacji i zdefiniowania na nowo prowadzonej przez nie działalności. Wejście w życie ustawy nr 41/1986 oznaczało przejście od całkowicie publicznego zarządzania rynkami hurtowymi do mieszanych form zarządzania, poprzez utworzenie spółek akcyjnych z udziałem kapitału podmiotów publicznych i inwestorów prywatnych. Oferowane były również konsorcjom należącym głównie do sektora publicznego zachęty finansowe do budowy hurtowych rynków rolno-spożywczych o znaczeniu krajowym, regionalnym i lokalnym. Dofinansowanie takie zostało przyznane następującym 14 rynkom: Turyn, Werona, Padwa, Parma, Bolonia, Rimini, Rzym, Fondi, San Benedetto del Tronto, Pescara, Neapol, Cosenza, Catanzaro i Catania.

Ustawa przewidywała powstanie nowych centrów rolno-spożywczych zajmujących się sprzedażą wszystkich rodzajów produktów rolno-spożywczych, przy czym zakładano skupienie w nich zarówno pełnej gamy usług dodatkowych związanych z tym rynkiem, jak i działań logistycznych. Zaproszenie do udziału w tworzeniu rynków zostało skierowane do podmiotów

publicznych (gminy, regiony, prowincje oraz Izby Handlowe) i inwestorów prywatnych (w szczególności podmiotów gospodarczych działających samodzielnie na tym rynku). Uznano wtedy, że spółki z mieszanym kapitałem publicznym i prywatnym będą w przyszłości ważnym elementem w procesie prywatyzacji zarządzania lokalnymi usługami publicznymi.

W tym samym czasie szereg miast (w tym Mediolan, Genua i Florencja) nieobjętych dofinansowaniem w ramach ustawy nr 41/1986 uruchomiło własne, niezależne programy modernizacji rolno-spożywczych rynków hurtowych.

Powstały powiązania między rynkami (sieć Intermarket), przewidziane później w ustawie nr 321/1996, która nakazywała ustanowienie obowiązkowego konsorcjum w celu stworzenia i zarządzania systemem informacji dotyczącym hurtowych rynków rolno-spożywczych pod nazwą *Infomercati*.

Od stycznia 2002 r. system ten przekazywał Ministerstwu Rozwoju Gospodarczego dane odnoszące się do cen ważniejszych towarów, którymi handlowano na rynkach. Obecnie członkami systemu *Infomercati* jest 30 rynków owoców i warzyw, w tym wszystkie większe krajowe.

Obecnie większość rynków rolno-spożywczych we Włoszech jest własnością firm mieszanych (publiczno-prywatnych) i są one przez nie zarządzane. Przetrwały jednak niektóre stare rynki miejskie i są one prowadzone przez wyspecjalizowane firmy. Jedynie niewielka liczba rynków należy w całości do przedsiębiorców prywatnych. Struktury własnościowe rynków rolno-spożywczych we Włoszech są bardzo rozdrobnione.

Obecnie we Włoszech funkcjonuje:

- **130 hurtowych rynków owoców i warzyw.** Rynki te są bardzo niejednorodne pod względem cech charakterystycznych i oferty towarów, którymi się na nich handluje; obrót prawie 80% owoców i warzyw kupowanych i sprzedawanych na rynku hurtowym dokonuje się na 24 większych rynkach (m.in. Fondi, Rzym, Mediolan, Neapol, Nocera Inferiore, Turyn, Katania, Werona, Bolonia, Padwa).
- **14 rynków kwiatowych,**
- **12 rynków, na których handluje się zwierzętami i mięsem,**
- **2 rynki, na których handluje się drobiem i królikami,**
- **15 rynków rolno-spożywczych** (Bolzano, Turyn, Mediolan, Werona, Padwa, Sarzana, Parma, Bolonia, Rimini, Florencja, Rzym, Fondi, San Benedetto del Tronto, Pescara, Catanzaro). Kilka z nich, oprócz warzyw i owoców, oferuje również inne towary (kwiaty, ryby, drób, króliki, mięso), podczas gdy na innych handluje się jednym rodzajem towaru.